

Gratis krant, help 'm verspreiden!

KLASSE!

MET WAARDEVOLLE LESSEN OM DE SCHADE TE BEPERKEN EN DE BUIT BINNEN TE HALEN

Nr 14 | voorjaar 2012

2 Het halflege glas van *Occupy*
3 Nieuwe vakbeweging
4/5 Crisis confronteren van onderop
6 Boten vóór mensen
7 Doctorow over winnen, *Gang of Four*
8 *Reclaim the Seeds* en andere aankondigingen

De ingang van de aandelenbeurs, twee dagen na begin van bezetting Beursplein.

FOTO: KLASSE!

Het halfvolle glas van Occupy

Sinds 15 oktober zijn de media in de ban van het Occupy-gebeuren, dat op talloze plekken op aarde mensen weet te verenigen om kritiek te uiten op het heersende economische systeem. In veel gevallen gaat het ook verder dan kritiek en ondernemen mensen directe actie. Het bezetten van pleinen vond massaal navolging nadat het eerst in mei 2011 in Spanje van de Arabische opstandelingen was gekopieerd, en vervolgens op 17 september bij Wall Street in New York. Op 15 oktober kwamen de Europese en de Noord-Amerikaanse bewegingen bij elkaar en werd er onder het motto "Occupy everything" wereldwijd actie gevoerd. Op het Amsterdamse Beursplein kwamen zo'n 2000 mensen bijeen en ontstond er maandenlang een permanent kamp. Honderden van dergelijke kampen ontstonden, waarvan een tiental in Nederland. Ze werden veelal weggelachen en kregen al snel een lawine van kritiek over zich heen omdat er van alles en nog wat verkeerd aan zou zijn.

LEES VERDER OP PAGINA 2

De confrontatie met de crisis

De economische crisis sleept zich ongenadig voort. Voor komend jaar worden in Nederland bovenop de bezuinigingen van 16 miljard die aangekondigd werden bij het begin van de huidige regering ruim een jaar geleden, extra bezuinigingen van tien miljard in het vooruitzicht gesteld. Het massaal sluiten van bibliotheken, zwembaden of voorzieningen voor gehandicapten was dus niet genoeg en er komt een nieuwe ronde vernielingen aan. De noodzaak voor georganiseerde weerstand tegen dit sloopbeleid is dan ook huizenhoog. Maar geen van de traditionele linkse verbanden lijkt in staat tot een enigszins effectieve tegenstrategie. Misschien is het daarom zinniger om te kijken naar de antwoorden die van onderop komen.

LEES VERDER OP PAGINA 4/5

Oproepen tot internationale actie

29 februari: Blokkeer de multinationals
31 maart: Europese actiedag van linkse basisorganisaties
1 mei: Algemene wereldwijde staking?
15 mei: Blokkeer Frankfurt
Elke dag in Nederland: steun de stakende schoonmakers

ZIE MEER OP PAGINA 5

FOTO: NINA WEYMAN-SCHULZ,

Een van de vele blokkades van toegangswegen naar atoomafvalopslag Gorleben, november 2011.

Colofon

Dit is de 14e *Klasse!* De krant wordt gemaakt om zo breed mogelijk verspreid te worden. Daarbij kan iedereen meehelpen. Zie ook www.klasse-krant.nl voor meer informatie. Het geld voor de drukkosten is ditmaal opgebracht door een aantal donateurs (waarvan er één 300 euro gaf!) en de fooienpot van de Eetcafé de Klinker in Nijmegen.
Nu is ons geld weer op. Wil je meehelpen om nieuwe nummers uit te laten komen, wordt dan donateur of help ons om een benefiet te organiseren.
Het banknummer is 9554857 t.n.v. Het Lab in Amsterdam.

Opmerkingen bij het initiatief van de nieuwe vakbeweging

In een weekendje Dalfsen besloten de gezamenlijke voorzitters van de FNV bonden om de FNV als vakcentrale op te heffen en een soort koepel te maken, waar ook andere beroepsverenigingen kunnen toetreden. Ze besloten, dat de vakbonden 'dichter bij de mensen' georganiseerd zullen worden. In hetzelfde weekend werd het congres van de JOVD gehouden. Blijkens twitter stapte de voorzitter naar voren: 'Dan nu een huishoudelijke mededeling. De FNV wordt opgeheven.' Een donderend gejuich brak los in de zaal. De aanwezigen schreeuwden hoera en applaudisseerden. Een groep zong 'Jongerius bedankt, Jongerius bedankt'.

De stap van de bondsvoorzitters maakt deel uit van een ontwikkeling die al eind jaren zeventig is begonnen. Die hangt samen met het legitimiteitsprobleem van de politiek en van algemene organisaties als de vakbonden in tijden van economische crises. Vrijwel alle politieke partijen van links tot rechts zoeken naar wegen om een aanpassing aan de ontwikkelingen van het kapitalisme (een verarming van de bevolking) te bewerkstelligen. Het gaat om de legitimiteitscrisis van de sociaal-democratie in dergelijke perioden.

LEES VERDER OP PAGINA 3

Vervolg van pagina 1

't Halfvolle glas van Occupy

★ GERRIT WINKELWAGEN

Hoon en smaad voor Occupy

De Occupyers werden van alle kanten aangevallen, onder andere omdat ze vaag en verward zouden zijn en niet zouden weten wat ze willen of eisen. Er zijn ook genoeg redenen voor kritiek. De vraag is echter of de 'beweging' alweer afgeschreven zou moeten worden. Want waar vind je dan wel een ontwikkeling die in staat is om de heersende economie te bestrijden en er wat beters voor in de plaats te zetten?

De kritiek op Occupy beslaat grofweg twee gebieden. Er zijn natuurlijk talloze betweters die vinden dat ze naïef zijn, niets van economie af zouden weten en vooral: zelf geen alternatief zouden hebben. Er zwerft inderdaad van alles tussen de geluiden die Occupy vormen, waaronder tenenkrommende complotgedachtes en rechtse of Stalinistische ideeën. Een overgroot deel van de mensen weet daarentegen heel goed wat er aan de hand is, en opvallend veel van hen bestempelen zichzelf als antikapitalist.

De kroon op het gebied van 'ideologische kritiek' werd in Nederland misschien wel gespannen door de zelfbenoemde publicist Marco Visser, vroeger bekend van het zweversblad Ode. In een ingezonden stuk in NRC betitelt hij Occupy eerst als 'de lieveling van de gevestigde orde'. Vervolgens onthult hij zelf een groot aanhanger van het heersende kapitalistische systeem te zijn, waar hij echter zelf weer weinig van begrijpt (het zou opgekomen zijn 'doordat zittende machthebbers er niet in slaagden het tegen te houden'). Volgens Visser zou dit systeem dan ook niet tegengewerkt moeten worden (laat staan met 'modern geneuzel over grenzen aan de groei') maar zou er 'een systeem bedacht moeten worden dat nóg beter is dan het kapitalisme'. Dergelijke lariekoek is kenmerkend, al blijft het de vraag waarom zo'n krant zoiets afdrukt.

De tweede stroming negatieve meningen gaat over de strategie. Ook daar is vaak geen klare lijn te onderscheiden. Het lijkt er vaak op dat er van alles en nog wat geprobeerd wordt, en er overheerst vaak een hippieachtige houding die confrontaties uit de weg wil gaan. Dat kan, zoals in de Amsterdamse situatie, zelfs doorslaan in het structureel verdedigen van het 'wettig gezag'. Daar staat tegenover dat het niet altijd zinnig is – en zeker niet effectief – om je op te laten jutten door confrontaties met de politie. Dat spel werd bijvoorbeeld bij Zucotti Park, het 'plein' van Occupy Wall Street vakkundig gespeeld door de demonstranten. Zij trapten niet in hevige provocaties door de politie, zoals het zonder aanleiding met pepperspray aanvallen van volkomen vreedzame demonstranten. En ze waren vervolgens ook in staat om massale demonstraties en bezettingen uit te voeren, en een inspirerend spervuur aan kleinere acties te ontketenen.

Maar ook lauweren en wierook

Tegenover alle kritiek staat ook een minstens even grote lading aan positieve woorden en daden. Allerlei progressieve academici en kunstenaars hebben op de pleinen opgetreden en zijn in het geweer gekomen voor de Occupy-beweging. Dit is vooral in de VS het geval, waar de beweging zich misschien ook steviger ontwikkeld en gemanifesteerd heeft. Hieronder staan een paar voorbeelden daarvan. Uiteindelijk is het een klein wonder dat vanuit het ogenschijnlijke niets, in ieder geval niet vanuit gevestigde organisaties en ngo's, een tsunami aan actie is ontstaan die ook nog eens intens internationaal verbonden is. Over de hele wereld hebben mensen een ingang gevonden naar een praktijk van zelforganisatie. Wie had verwacht dat de methodes die we tien jaar geleden alleen bij de activisten van de globaliseringsbeweging zagen, zoals massale vergaderingen met consensus besluitvorming en gebarentaal, blokkades en bezettingen, ineens mainstream zouden zijn? Waar het nu om gaat is deze kansen te benutten om inhoudelijk en strategisch vooruit te komen en verder te ontwikkelen. Zoals met alles, zal dat alleen gebeuren als je daar zelf wat aan doet, niemand gaat het voor jou doen.

FOTO: KLASSE!

Najaar 2011: Occupy Amsterdam

Noam Chomsky... speech bij Occupy Boston

Het is spijtig dat Howard Zinn (eminente linkse historicus die in 2010 overleed, *–klasse!*) er niet meer is om deel te nemen aan deze beweging en haar te inspireren. Het was zijn levensdroom en zijn werk ligt aan de basis ervan. Een overwinning komt nooit zomaar aanwaaien, en alleen als de bijeenkomsten, en de verbonden die nu worden gesmeed, volgehouden kunnen worden over een lange en zware periode die voor ons ligt, dan zouden de Occupy-protesten een keerpunt kunnen vormen in de Amerikaanse geschiedenis.

Nooit eerder zag ik iets dat qua omvang en karakter vergelijkbaar is met de Occupy-beweging, in de VS noch elders in de wereld. De Occupy-voorposten proberen coöperatieve gemeenschappen op te zetten die heel goed de basis zouden kunnen vormen voor de organisaties die nodig zijn om de recente klappen, en de hindernissen en tegenslagen die voor ons liggen, te overwinnen.

De jaren '70 betekenden een keerpunt voor de VS. Sinds het de VS ontwikkelde de samenleving zich, niet altijd op fraaie wijze, maar in het algemeen gericht op industrialisering en rijkdom. Ik ben net oud genoeg om me de 'Grote Depressie' te herinneren. In de jaren '30 was het leven veel zwaarder dan tegenwoordig, maar er heerste een vertrouwen dat het beter zou worden. Een radicale arbeidersbeweging organiseerde bedrijfsbezettingen, slechts één stap verwijderd van het overnemen en zelf besturen. Deze druk leidde tot de *New Deal*. Er was hoop.

Tegenwoordig overheerst het gevoel van hopeloosheid, zelfs wanhoop. In de jaren '30 had men de hoop dat er weer werk zou komen. Als je nu je baan kwijtraakt, kan dat betekenen voor altijd, dankzij het huidige beleid. De omslag vond plaats in de jaren '70, toen productie steeds meer werd overgeheveld naar andere landen en de financiële sector steeds prominenter werd, met politici die steeds afhankelijker werden van het grote geld. Als tegenprestatie werd Wall Street beloond: deregulering en belastingverlaging. Ineenstorting werd onvermijdelijk. In 2008 schoot de regering wederom Wall Street te hulp, met bedrijven die "too big to fail" en leiders die "too big to jail" waren.

De historische omslag van hoop naar wanhoop tekent de tendensen die misschien wel onomkeerbaar zullen zijn. Het is voor het eerst met de Occupy-protesten dat deze dynamiek veranderd kan worden. Een grote, actieve basis in de bevolking is cruciaal. Het is noodzakelijk om naar buiten te treden, zodat mensen begrijpen waar Occupy om draait – wat de mensen zelf kunnen doen, en wat de gevolgen zijn van niets doen. Dat vereist vorming en activisme. Vorming betekent niet aan mensen vertellen wat ze moeten geloven – het betekent van hen leren, en met hen leren.

De hele toespraak staat op www.globalinfo.nl/Achtergrond/noam-chomsky-bezet-de-toekomstoccupy-the-future.html

David Graeber... Anarchistische wortels

Antropoloog David Graeber beschrijft op Al Jazeera's website 'De Anarchistische wortels van Occupy':

"Hoe kun je iets bereiken als je weigert een leiderschapsstructuur op te zetten of een praktische eisenbundel op te stellen? En wat is al die anarchistische nonsens – consensus, de opgestoken vingers? Besef je niet dat al die radicale praat de mensen zal afschrikken? Met dit soort dingen zullen jullie nooit in staat zijn de gewone Amerikanen te bereiken!"

Indien men een plakboek zou samenstellen van de slechtste raadgevingen ooit, dan zou dit soort van opmerkingen een ereplaats innemen. Want, laten we wel wezen, sinds de financiële crash van 2007, zijn er tientallen pogingen geweest om een nationale beweging tegen de plunderingen van de financiële elites op te starten die de zaken aanpakten zoals deze journalisten aanbevelen. Al deze pogingen faalden. Het was pas op 2 augustus, toen een kleine groep van anarchisten en andere antiautoritairen opdoken op een meeting van één van die groepen en iedereen overhaalden om de geplande mars en bijeenkomst te verlaten en een echte democratische vergadering, op basis van in wezen anarchistische principes, te organiseren, dat de weg vrij was gemaakt voor een beweging die Amerikanen van Portland tot Tuscaloosa wilden omarmen.

Zie het gehele vertaalde stuk op www.globalinfo.nl/Achtergrond/de-anarchistische-wortels-van-occupy-wall-street.html

Voor verzamelde artikelen en veel links over Occupy, zie www.globalinfo.nl/tag/occupyeverything/

Bank bezet op 17 december in Amsterdam.

FOTO: KLASSE!

Chris Hedges...

De Amerikaanse schrijver en journalist Chris Hedges gaat het verst in het prijzen van Occupy en noemt ze 'de beweging die het systeem op de knieën zou kunnen dwingen'. Volgens Hedges is dat hard nodig omdat 'de bedrijven een staatsgreep hebben gepleegd' en wij een met de huidige economie een koers van 'onherroepelijke zelfvernietiging' ingeslagen zijn.

www.globalinfo.nl/Achtergrond/twee-keer-chris-hedges-over-occupy.html

Vervolg van pagina 1

De nieuwe vakbeweging en de komende confrontatie met het kabinet

In de parlementaire democratie van Nederland met haar stelsel van evenredige vertegenwoordiging is sprake van de zogenaamde Ostrogorski paradox. Een partij die op de belangrijkste punten in de verkiezingsstrijd slechts 40% van de kiezers achter zich schaart, kan bij de verkiezingen 60% van de stemmen halen, omdat mensen een rangorde aanbrengen in de standpunten die ze belangrijk vinden en er geen enkele partij is die alleen maar standpunten vertegenwoordigt waarmee de kiezer het eens is. Tot nu toe heeft voornamelijk rechts van deze paradox geprofiteerd door de ontwikkeling van het rechtspopulisme en het veiligheidsdenken. Daarnaast staan de standpunten over de bezuinigingen, waar veel mensen het niet mee eens zijn. Enquetes wijzen dat uit. Hier zijn de standpunten van de meerderheid van de Nederlandse bevolking niet geheel eenduidig. Zo zal een meerderheid wel te porren zijn voor een strenge aanpak van werklozen, maar de voorstellen van minister Kamp om in crisistijden naar beneden af te wijken van de CAO's kon in de Telegraaf op een storm van protest rekenen. Dit betekent wel, dat er voor de rechtse partijen die aan de macht zijn, al of niet met medewerking van sociaal-democraten, er altijd een legitimiteitsprobleem op de loer ligt: zij drukken op het gebied van sociale zekerheid, bestaanszekerheid en arbeidsvoorwaarden maatregelen door, waarvan zij weten dat die niet door de meerderheid worden gedeeld. Waarna die meerderheid zich kan afwenden van de politiek in zijn algemeenheid.

De legitimiteitscrisis van de politiek

De legitimiteitscrisis is nog niet zo scherp geweest, dat die in organisatorisch opzicht leidde tot grote veranderingen bij de hoofdrolspelers in de polder: de politieke partijen, de vakbonden, werkgeversorganisaties en de instituties van de staat en hun onderlinge verhoudingen. Basis van de samenwerking was respect voor ieders competentie op basis van een scheiding tussen de economie en de politiek. In dat poldermodel had ieder van de hoofdrolspelers zijn functie in de legitimering van het overheidsbeleid. De rechtse of sociaal-democratische partijen onderhandelden met de vakbonden en de werkgevers over maatregelen, waar hooguit een grote minderheid van de bevolking achter kon staan. In ruil voor beperkte concessies (overgangsregelingen voor beperkte groepen) werden de maatregelen toch doorgevoerd. Voor de economische crisis was dit ook eigenlijk geen probleem. Men wilde slechts in beperkte mate ingrijpen in de inkomenspositie en de leefsituatie van de bevolking, en men plaatste tegenover de reorganisatiemaatregelen afkoopsommen om de vakbeweging tevreden te stellen die met een akkoord over de regelingen voor de broodnodige legitimiteit of schijn-legitimiteit zorgde.

Geen opstanden

Grote opstanden van de bevolking tegen de ontwikkeling van de neoliberale politiek bleven uit. De miljoenen werkenden en gepensioneerden konden rustig van hun inkomen genieten en dit aanvullen met de meerwaarde van hun huis. Vooral de mensen met een minimuminkomen merken tot nu toe de gevolgen van de bezuinigingspolitiek. Het neoliberale model kon qua ideologische uitgangspunten zoals streven naar privatisering van overheidsdiensten worden ingevoerd zonder dat het legitimiteitsprobleem echt accuut werd. Er viel altijd wel iets uit te ruilen of af te kopen, daarvoor was er wel de financiele ruimte. Nu is alles anders. De economische crisis tot uiting kwamen. En zij gingen zich bezig houden met actie en lobbywerk richting overheid. Velen kregen subsidies van het Rijk, de provincies en gemeenten. Met dit geld werden vele activiteiten en spreekuren door de betrokken organisaties opgezet. De staat zag in dit nieuwe maatschappelijk middenveld een nieuwe mogelijkheid, het beleid dat zij uitvoerde te legitimeren. Daarom ontwikkelde men ook een ingewikkeld netwerk van inspraakstructuren, waarbij de nieuwe categorale organisaties naast de vakbonden zitting namen in allerlei cliëntenraden en overleggroepen. De vakbonden stonden naar de overheid toe gedeeltelijk buiten spel.

Crisis

Nu, in crisistijd, komen de legitimiteitscrisis van de politiek en van de vakbeweging bij elkaar. De sociaal-democratie kan haar klas- grote belangengroepen georganiseerd zijn. Maar dat is een groep, waar niet zoveel valt te halen. En daarom wendt men de blik naar de honderdduizenden WAO-ers en de miljoenen werkenden die tot nu toe buiten schot bleven. Vrijdag 9 december kwamen er berichten in de media dat forse ingrepen in de sociale zekerheid, de woningmarkt, de arbeidsmarkt en de gezondheidszorg op komst zijn. Kijk, dat soort maatregelen gaat echt bezuinigingen opleveren. En… veel grotere groepen dan tot nu toe worden getroffen. Het akkoord van Dalfsen is een wanhopige poging, de legitimeringsfunctie van de vakbeweging in het poldermodel te herstellen door te streven naar een hernieuwde aanhang waarbij wordt aangesloten bij de belangen van de flexibel werkenden, de zzp-ers en anderen met een onzekere positie in hun werk. Daarbij streeft men naar een erg in het kader van de Ostrogorski paradox als argument zullen worden uitgespeeld om de kiezers ertoe te brengen op rechtse partijen te blijven stemmen hoewel ze het niet eens zijn met de maatregelen op sociaal-economisch terrein. De Volkskrant legde de hand op een geheime werkgeversnota, waarin staat dat gebruik moet worden gemaakt van de verzwakking van de vakbeweging om radicale werkgeverseisen te stellen. De aanhangers van rechts zullen een scherpe confrontatiepolitiek voeren samen met de media die hen vertegenwoordigen. Er zullen nieuwe sociale bewegingen en protestbewegingen buiten de kaders van de vakbonden en de politieke partijen ontstaan, die een radicaler antwoord zullen pogen te geven op de aanvallen van de rechtse politiek. De nieuwe stap van de vakbonden kan er wel toe leiden dat er dwarsverbanden

De goeie ouwe tijd... FNV actie op het binnenhof in 1984.

FOTO: ROB CROES

functioneert in veel opzichten als katalysator van ontwikkelingen, die al eind jaren zeventig zijn begonnen en die hebben geleid tot een gestage uitholling van de posities van de vakbeweging en de sociaal democratie in het poldermodel. Eind jaren zeventig was er wat de vakbeweging betreft al een soort legitimiteitscrisis. In die periode werden buiten de vakbeweging om vele categorale organisaties opgericht die zich bezig hielden met de belangenbehartiging voor een specifieke groep. Komitees vrouwen en de bijstand, werklozenorgansaties, WAO groepen en migrantengroepen schoten als paddenstoelen uit de grond. Zij vonden dat de belangen van hun specifieke groep slecht in het beleid van die algemene organisaties sieke functie in het poldermodel in ruil voor legitimering van het bezuinigingsbeleid concessies afdwingen bij rechts- niet meer vervullen. Enerzijds zijn de organisaties van die politieke stroming hun alleenrecht in de belangenbehartiging kwijt geraakt, anderzijds is het gedaan met de bereidheid van werkgevers en rechtse politieke partijen concessies te doen aan de sociaal-democraten in ruil voor de legitimering van hun beleid. De bezuinigingsmaatregelen die nu genomen zijn lijken een tussenfase in de agenda van het kabinet. Tot nu toe is een -op het geheel van de Nederlandse bevolking gezienbetrekkelijk kleine groep getroffen. De mensen 'aan de onderkant' van de samenleving, de mensen met een minimuminkomen die niet in open structuur, waarbij ook de categorale organisaties die eind jaren zeventig zijn ontstaan zich kunnen aansluiten en waarbij een breed palet van wat radicalere en minder radicale organisaties ontstaat die bij hun beleid uit kunnen blijven gaan van een grote autonomie. Om op die basis in een nieuw soort polderoverleg bij werkgevers en rechtse politieke partijen concessies te verkrijgen voor een socialere politiek.

Het lijkt me dat dit streven in deze vorm tot mislukken is gedoemd. Ik wil wat dit betreft wel een voorspelling doen. Er is een grote confrontatie van het kabinet Rutte en de werkgevers met de Nederlandse bevolking op komst- waarbij het migratieprobleem en het veiligheidsdenken in versterkte mate gaan ontstaan tussen delen van die nieuwe vakbeweging en de nieuwe sociale bewegingen.

★ PIET VAN DER LENDE

Een uitgebreidere versie van dit artikel kunt u vinden op www.tinyurl.com/stukpiet

De confrontatie met de crisis...

Vervolg van pagina 1

Het Duitse weekblad *Jungle World* beschreef in een reportage in november de manier waarop Grieken zich tegen de crisis en het bezuinigingsbeleid van de regering verdedigen. Dat gebeurt met veel demonstraties, stakingen en rellen, waarvan we af en toe flarden meekrijgen. Maar daarachter ligt ook een dagelijkse praktijk van organisatie in buurten en projecten van 'hulp van onderop'. Het gaat lang niet altijd om mensen met een radicale linkse of anarchistische achtergrond. De snel gegroeide organisatie *Den Plirono!* (We Betalen Niet!) weigert om belastingen en andere dagelijkse uitgaven te betalen. Leden daarvan zijn actief betrokken bij de demonstraties, maar er wordt ook praktisch advies gegeven in het 'omzeilen van betalingen', zoals de elektriciteitsrekening.

De beweging is ontstaan vanuit protest van bewoners van Aphidnai, een klein stadje ten noorden van Athene, die plotseling moesten betalen voor een stukje tolsnelweg dat langs hun stad liep en waar ze vroeger gratis gebruik van konden maken. Ook op veel andere plekken waar tol betaald moet worden, groeit de woede. De tolwegen zijn overigens bezit van particuliere bedrijven. De burgemeester van Stylida, Apostolos Gletsos, werd een nationale held toen hij persoonlijk een bulldozer inklom en het tolhuis bij zijn stadje van de kaart veegde en zo iedereen een gratis toegang gaf. Hij werd gearresteerd, maar verklaarde dat hij het onmiddellijk weer zou doen als ze het tolhuis weer op zouden stellen. Overal in het land worden voortdurend slagbomen naar tolsnelwegen afgebroken of omhoog gezet. Er is een landelijk overleg van tolbetaaltegenstanders.

Georganiseerde Griekse zelfhulp

The Guardian citeert de automobilist en winkelier Dimitris Kodellas, die altijd bij aankomst bij een tolhuis zijn auto parkeert, uitstapt, de slagboom omhoog zet en dan verder rijdt. "In het begin maakten ze een hoop poeha en wilden ze dat ik allerlei formulieren invulde, maar de golf is nu veel te groot voor ze geworden". "Het scheelt mij van huis naar werk telkens 14 euro. Voor mensen die vaak moeten rondkomen van 600 euro per maand, is dat een hoop geld." Volgens *The Guardian* hebben rond de kerstdagen (van 2010) zo'n 600.000 Grieken zo geweigerd tol te betalen. De krant merkt op dat "Ook supermarkten steeds meer te maken krijgen met klanten die weigeren de rekening te betalen, nu de bezuinigingen toeslaan, de recessie verergert en werkeloosheid toeneemt."

Als de achterban van *Den Plirono!* aan de protesten deelneemt, laten ze overigens blijken goed te weten hoe de vork in de steel zit. "Wij weigeren voor de crisis van het Kapitalistische systeem te betalen" luidt de stelling tijdens de massale protesten op 15 oktober. Volgens Jungle World is de verdeeldheid onder de oppositie echter een van de redenen dat er geen effectieve boycotcampagnes ontstaan. Tekenend was dat tijdens de algemene staking tegen het derde bezuinigingspakket in oktober de Stalinistische communistische partij KKE en haar vakbond PAME besloot om het parlementsgebouw te beschermen tegen de overige demonstranten. De demonstranten van Den Plirono waren de eerste die met de KKE-leden in botsing kwamen.

Ook op veel andere plekken waar tol moet worden betaald groeit de woede.

Onder de maatregelen die de Griekse regering op bevel van de Trojka in oktober genomen heeft, valt een verhoging van de btw van 13 naar 23 procent en de invoering van een algemene woningbelasting, waarmee ook de elektriciteitsrekening betaald moet worden. *Jungle World* bericht over een vergadering van de bewoners van de Atheense buurt Petralona, waar bewoners besloten hebben om "delen van de publieke dienstverlening die de regering systematisch afgebroken heeft, zelf weer op te bouwen". Het gaat dan om zaken als gratis openbaar vervoer, betaalbare levensmiddelen en medische zorg. Een ander voorbeeld is het initiatief van de 'Burgers van Veria' die huishoudens weer op het elektriciteitsnet hebben aangesloten, nadat ze wegens weigering om de nieuwe woningbelasting te betalen afgesloten waren.

Eerste Hulp bij Ontruimingen in Spanje en de VS

Een van de opmerkelijke besluiten van de Spaanse 'pleinbezetters' was om zich meer op directe buurtstrijd te gaan richten. Een van de succesvolle campagnes die opbloeiden, behelste het tegengaan van ontruimingen van mensen die door de crisis hun huur of hypotheek niet meer konden betalen. Dit gebeurt onder meer via de organisatie van 'hypotheekgetroffenen' *Plataforma de Afectados por la Hipoteca* (PAH) die al in 2009 in Barcelona opgericht werd en in samenwerking met lokale 'indignados' mensen te hulp schiet die ontruimd dreigen te worden. De strategie is simpel en doet denken aan het begin van de kraakbeweging in Nederland: na alarm stromen mensen toe en vormen een menselijk schild om de bewuste woning of voor de ingang als het om een flatgebouw gaat. Er zijn al veel gevallen bekend van ontruimingen die zo tegengehouden werden. De website van PAH meldt er 124. Op internet zijn wemelt het van de filmpjes van dergelijke geslaagde acties van wederzijdse hulp. Ook wordt uitgelegd hoe je zelf een dergelijke solidariteitsstructuur in jouw buurt kunt opbouwen.

Ook in de VS bestaat een vergelijkbare beweging, of beter gezegd er bestaan meerdere lokale initiatieven die ontruimingen voorkomen of mensen helpen om leegstaande huizen te betrekken (vaak hun eigen voormalige huis, dat de bank heeft laten ontruimen). Een van de bekendste is *Movement for Justice in El Barrio* in New York, dat is opgericht door bewoners van El Barrio, waar veel Latijns-amerikaanse migranten wonen. *Justice in El Barrio* verklaart onomwonden door de Zapatistas geïnspireerd te zijn. Een ander netwerk, de *Take Back the Land Movement*, probeert op zoveel mogelijk plekken mensen zich te laten organiseren om het principe dat wonen een mensenrecht is daadkracht bij te zetten.

Opvallend is dat de uitgangspunten de noodzaak van directe concrete actie krachtig onderstrepen, en het feit dat land en huizen zoveel mogelijk door de bewoners zelf beheerd moeten worden.

De groep is in Florida begonnen, al in 2007 toen de eerste 'foreclosures' begonnen. Eerst werd op een gekraakt stuk grond een tentenkamp opgericht voor daklozen, Umoja Village. Later werden mensen collectief geholpen om onderdak te krijgen in ontruimde leegstaande huizen. Ook mensen van verschillende Occupy-kampen zijn gezinnen te hulp geschoten die ontruimd dreigden te worden. http://occupyourhomes.org/ is er speciaal voor opgericht. Verder zijn er verschillende politiechefs (of zoals die in de VS heten: sheriffs) opgestaan die verklaard hebben dat ze weigeren ontruimingen in hun district uit te voeren. Helemaal bizar is het verhaal van Occupy Atlanta die in november 2011 gemaild werden door een politie-agent die met gezin en al uit zijn huis gezet dreigde te worden. Waarna de tenten van Occupy naar zijn tuin verhuisden om dat te verdedigen.

Tegengas

Een ander voorbeeld van collectieve budgethulp is de al langer (dan de crisis) durende campagne planka.nu in Zweden. Nadat de tarieven voor het openbaar vervoer weer eens verhoogd werden in 2001, besloten activisten in Stockholm een solidariteitsfonds op te starten, waaruit boetes voor zwartrijden kunnen worden betaald. Leden betalen 10 euro per maand (of 50 per half jaar) en kunnen dan de boete (doorgaans 120 euro) vergoed krijgen. Ook voor toeristen is er een kort lidmaatschap (5 euro voor een week) en het initiatief is ook naar andere steden overgewaaid. Planka.nu maakt zich sterk voor gratis openbaar vervoer, mede om autogebruik terug te dringen en dus klimaatschade te beperken.

Het initiatief bestond ooit ook in Amsterdam, in de vorm van de Bond voor Zwartrijders (die lang heeft bestaan maar uiteindelijk ten gronde ging aan luie leden die niet eens meer probeerden te voorkomen dat ze gesnapt werden bij het zwartrijden om dan hun boetes toch wel betaald werden).

Ook de Griekse campagne om mensen weer aan te sluiten op de nutsvoorzieningen, heeft een succesvolle evenknie in Nederland gehad: Tegengas. Dat was in de jaren '80 een tijd lang een spectaculaire campagne om de kosten van aardgasgebruik (waarvan de opbrengst grotendeels naar Shell en ESSO ging, en gaat) te drukken. Een groep krakers sloot in verschillende steden mensen die van gas en elektra afgesloten waren, weer aan. Daarnaast gaf de groep informatie over het 'kantelen' van je gasmeter (letterlijk; even losschroeven en een kwart slag draaien) waardoor die het gasverbruik niet meer registreert. Dit werkt alleen nog met oude meters, de moderne werken anders, maar zijn ook nu nog te bewerken dat ze niet, of minder registreren dan er verbruikt wordt. De toenmalige groep kreeg natuurlijk te maken met repressie, invallen en inbeslaggenomen showmeters. Dat pareerden ze vakkundig door in de aanval te gaan. Zo werd op een dag de meter weggehaald bij een aantal bestuurders in Utrecht, door verkleed als meteropnemers aan te bellen met het verhaal dat ze gerepareerd moesten worden. Zodat zij in hun villa's ook eens een dag in de kou konden zitten.

De ophef was groot en leidde onder andere tot een live tv-debat in de toen mateloos populaire talkshow van Sonja Barend. De genodigden van tegengas hadden een gasmeter meegenomen en lieten ter plekke aan miljoenen tv-kijkers zien hoe het meterkantelen in zijn werk gaat. Naar verluidt daalde de geregistreerde omzet van de gasbedrijven al meteen die nacht dramatisch en het zou wel eens de meest kostende actie in de Nederlandse geschiedenis zijn geweest. De groep eiste dat de gasprijs voor particuliere gebruikers naar kostprijs zou dalen, dan zouden ze stoppen met hun acties.

★ KLASSE!

.. van onderop.....

Aktie tegen ontruiming van Justice in El Barrio.

Meningen over de crisis en activisme

Occupy: voor een 'echte democratie' en een 'andere economie'

"Zich ergeren – zich organiseren – terugvechten." Zo opent een artikel in het Franse anarchistische weekblad Le Monde libertaire (nr. 1642). Zich ergeren, verontwaardigd zijn, is niet voldoende. Men moet zich ook organiseren om te strijden. Te strijden voor een 'echte' democratie en voor een niet-kapitalistische economie. Dit is ook wat de indignés (verontwaardigden) hebben begrepen en waaruit de Occupy-beweging ontstond.

Vijftien oktober was als datum uitgeroepen door die beweging om overal ter wereld te protesteren onder de leus 'United for a Global Change'. Het leidde ook in Frankrijk tot acties in dat kader. De strijd werd aangebonden tegen de dictatuur van de markt (die overigens ondermeer door anarchisten al veel eerder was gestart).

Kapitalisme in doodsnood?

Er zal strijd geleverd moeten worden, want denk niet dat het actuele kapitalisme in doodsnood verkeert vanwege de heersende financiële crisis, aldus Philippe Pelletier in Le Monde libertaire. Is het wel in crisis? Pelletier gaat op die vraag in. Als men onder die term verstaat dat er sprake is van een overgang van de ene fase in de andere, zonder dat de logica van het kapitalisme wordt aangetast, dan is het antwoord bevestigend...

Lees verder bij http://tijdschriftdeas.wordpress.com/2012/01/02/occupy-voor-een-echte-democratie-en-een-andere-economie/

Wij zijn de crisis van het kapitaal

John Holloway, auteur van "Change the World Without Taking Power", *stelt dat onze reactie op de wereldwijde economische crisis zou moeten zijn dat we ruimten buiten het kapitalisme creëren, en niet dat we eisen dat het ons efficiënter uitbuit. Holloway zelf aan het woord.*

Wij zijn de crisis van het kapitaal en daar zijn we trots op. Genoeg van het verklaren dat de kapitalisten schuldig aan de crisis zijn! Dat hele idee is niet alleen absurd, maar ook gevaarlijk. Het zet ons neer als slachtoffers. Het kapitaal is een relatie van dominantie. De crisis van het kapitaal is een crisis van overheersing. De overheersers zijn niet in staat efficiënt te domineren. En dan gaan wij de straat op om hen te vertellen dat het hun schuld is! Wat zeggen we eigenlijk? Dat ze ons effectiever zouden moeten overheersen?

Het is beter om de eenvoudigere uitleg te kiezen en te zeggen dat als de relatie van overheersing in crisis is, dat dan komt doordat de gedomineerden zich onvoldoende buigen. De ontoereikendheid van onze ondergeschiktheid is de oorzaak van de crisis (...)

(...) Crisis confronteert ons met deze twee opties. Ofwel we nemen de snelweg van dienstbaarheid aan de logica van het kapitaal, nu met de heldere kennis dat dit rechtstreeks leidt tot de zelfvernietiging van de mensheid, ofwel we nemen de gevaarlijke paden van het uitvinden van andere werelden, hier en nu, en door de barsten die we creëren in de kapitalistische overheersing. En terwijl we nieuwe werelden ontdekken, zingen we luid en duidelijk dat wij de crisis van het kapitaal zijn. Wij zijn de crisis van de race naar menselijke vernietiging, en daar zijn we trots op.

Lees verder bij
www.doorbraak.eu/?p=8375)

OWS: Natuurlijk zijn we anti-kapitalist

Door Bill Weinberg: Voor het eerst sinds de protesten van 1999 in Seattle, staat een beweging in de Verenigde Staten vooraan bij het mondiale verzet tegen het kapitaal. Maar deze keer is de inzet nog veel hoger. Nu lijkt de hele wereld, van Europa tot de Arabische wereld, van Zuid-Amerika tot Manhattan en Oakland, in een revolutionaire situatie te geraken. Occupy Wall Street, die de strijd naar het zenuwcentrum van het wereld-kapitalisme heeft gebracht, heeft verantwoordelijkheden op wereldschaal. Er zijn enkele zaken die nu heel belangrijk zijn om goed neer te zetten. (Weinberg gaat vervolgens uitvoerig in op de noodzaak om rechts populisme en complotdenken te bestrijden en tot werkelijk internationalisme te komen)

Lees, in het Engels, hier verder
www.ww4report.com/node/10509)

Internationale oproepen

31 maart – Europese Actiedag tegen Kapitalisme

Op een internationaal overleg in December 2011 in Frankfurt am Main hebben verschillende linkse organisaties en basisvakbonden uit Griekenland, Spanje, Polen, Oostenrijk en Duitsland besloten een gemeenschappelijk initiatief te starten tegen de kapitalistische hervormingen onder de huidige crisis Op 31 maart zal er een 'Europese dag van actie tegen kapitalisme' gehouden worden, met gelijktijdige demonstraties in die landen onder de noemer 'M31'. Groepen uit andere landen zullen hoogstwaarschijnlijk aansluiten, aangezien het netwerken verder gaat. Protesten zullen gericht zijn tegen neoliberale en ondemocratische opgelegde maatregelen door de Europese Unie (EU), de Europese Centrale Bank (ECB) en het Internationale Monetaire Fonds (IMF).

"Wij protesteren tegen nationalistische propaganda gericht tegen loonarbeiders in Zuidelijke Europese landen, en tegen het spierballenverton van de EU aan zijn buitengrenzen. Daar tegenover roepen de organisatoren van M31 op tot transnationale solidariteit en zelf-organisatie van degenen die getroffen worden door verdere bezuinigingen, privatisering en kapitalistische uitbuiting".

Zie verdere NL-vertaling hier
www.globalinfo.nl/Nieuws/31-maart-europese-actiedag-tegen-kapitalisme.html algemene website: http://march31.net)

15 mei – ECB blokkeren in Frankfurt

Een ander Duits overleg, Interventionistische Linke, roept op om op 15 mei Frankfurt te komen blokkeren als daar de vergadering van het bestuur van de Europese Centrale Bank plaatsvindt:

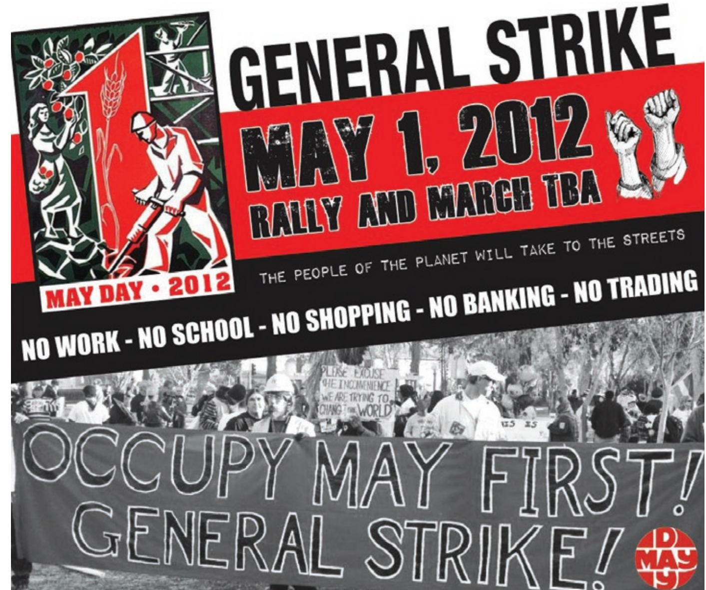
Sinds 2011 wordt de crisis eindelijk wereldwijd beantwoord met uiteenlopende bezettingen en algemene vergaderingen: Tunesië, Cairo, Madrid, Barcelona, Tel Aviv, Athene, New York, Oakland... Maandenlang al zijn de tenten van de Occupy-beweging bezig geweest om de ECB in Frankfurt te belagen. Het in beeld houden van het financiële centrum dat Frankfurt is, is van cruciaal belang: dit is waar de trojka van ECB, IMF en de Europese Commissie met de Duitse regering en diens bentgenoten onderhandelt wat ze in heel Europa willen opleggen. (...)

Zie hele Engelstalige oproep hier
www.dazwischengehen.org/en/story/2011/12/dear-comrades-and-friends-indignads)

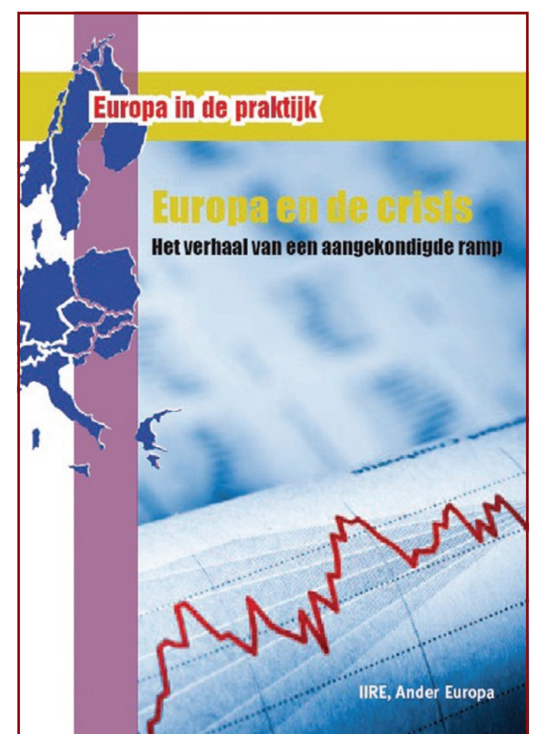
29 februari – Multinationals stoppen

De oproep om op 29 februari actie te voeren tegen bedrijven, is oorspronkelijk een initiatief in de VS. Het gaat daar in de eerste plaats om het belagen van de bedrijven die deel uitmaken van ALEC, de American Legislative Exchange Council. Dat is een koepel van grote bedrijven als ExxonMobil, Bank of America, BP, Monsanto, Pfizer, en Wal-Mart. De bedrijven gebruiken die koepel om politieke invloed te kopen en wetgeving af te dwingen die in hun voordeel is. De oproep is het initiatief van Occupy Portland en er wordt opgeroepen tot 'geweldloze directe actie'. Zie voor alle details: www.shutdownthecorporations.org/

1 mei – Overal staken?

Occupy Los Angeles, Long Beach, Riverswide en The Hood, in navolging van de actie "Occupy the Ports – A Day without Goldman Sachs!" op 12 december, hebben allen oproepen uitgevaardigd en zijn met voorbereidingen begonnen voor een algemene staking op 1 mei 2012: *NO WORK – NO SCHOOL – NO SHOPPING – NO BANKING – NO TRADING* (www.occupymay1st.org)

Europa en de crisis: Het verhaal van een aangekondigde ramp

De verschillende, maar met elkaar samenhangende crises vormen een belangrijke test voor de Europese Unie – want de EU is immers in de eerste plaats een economisch samenwerkingsverband. Hebben de EU en haar instellingen deze test doorstaan? Hoe reageert de EU op de crises? Wat doet de EU om een economisch herstel te stimuleren? Is Europa in staat haar inwoners te beschermen tegen de gevolgen ervan? Deze vragen staan centraal in deze brochure.

Als pdf integraal:
www.andereuropa.org/wp-content/uploads/2011/10/brochureEuropa-en-de-crisis.pdf

Boats4People *Freedom not Frontex*

Europa is als de dood voor ongecontroleerde migratie. Daarom doet ze er alles aan om het moeilijk te maken voor migranten om Europa te bereiken. Dat betekent dat er politiek spel gespeeld wordt waarbij lucratieve deals gesloten worden met overheden in de grensgebieden en transitlanden. Italië ging zelfs zover dat ze in 2008 haar misdaden gedurende haar koloniale verleden in Libië erkende, spijt betuigde en een grote som geld neerlegde om medewerking van Libië te krijgen in de uitvoering van kustpatrouilles. Eind 2011 is met Tunesië een akkoord gesloten waarbij het IOM (onderdeel van de VN) in de komende drie jaar migratiemanagement gaat uitvoeren in Tunesië. Haar budget is 9,9 miljoen. Zo werken vele autoriteiten inmiddels mee om migratie richting Europa tegen te gaan. De grenzen van Europa schuiven daarmee op, al in Noord- en West-Afrika worden 'onze' grenzen bewaakt.

★ JOYCE (NAMENS BOATS4PEOPLE STEUNCOMITÉ)

FOTO: CONNI GUNSSER

18 december 2011, op het Plein van de Mensenrechten in Tunis.

Frontex: killing machine

Frontex, het Europees agentschap voor grensbewaking, speelt een belangrijke rol. Het is een nauwelijks gecontroleerde, ontransparante organisatie. Sinds 2004 is ze actief in het onderzoeken en uittesten van nieuwe technologieën voor grensbewaking. Het agentschap probeert succesverhalen naar buiten te brengen, bijvoorbeeld op haar website vol technische termen en namen als Risk Analysis Unit (RAU) en Common Integrated Risk Analysis Model (CIRAM). Als we echter naar de feiten kijken zien we steeds opnieuw dat het beoogde doel (minder illegale migratie) uitblijft. Het leidt daarentegen logischerwijs tot ontwijking van controles, en dus verplaatsing van migratie. Het gevolg is een stijgend aantal slachtoffers.

Nederland is medeverantwoordelijk voor het drama aan de Europese buitengrenzen. De Koninklijke Marechaussee is al jaren bij Frontex-operaties actief met de identificatie van migranten bij aankomst in Europa, met de deelname aan landoperaties: Rapid Border Intervention Teams (RABIT's) en met de inzet van marineschepen met mariniers en kustwachtvliegtuigen met waarnemers en officieren. Nederland heeft op Schiphol ook een opleidingsinstituut, een Border Security Training Centre (BSTC), dit wordt een Frontex Partnership Academy genoemd.

Om het werk te verantwoorden misbruikt Frontex de naargeestige foto's van gammele bootjes afgeladen met migranten. Ze zetten het verhaal volledig naar eigen hand: omdat de migranten gevaar lopen zou Frontex er alles aan doen om ongelukken te. In werkelijkheid maakt Frontex het de migranten letterlijk onmogelijk de overtocht veilig te maken en is ze bovendien betrokken bij mistige zaken die niet gerapporteerd en regelmatig actief verdoezeld worden. Wie is er bijvoorbeeld verantwoordelijk voor hulp als een boot tussen Libië en Italië een noodsignaal uitzendt? Er zijn vele gevallen bekend waarbij het signaal wel opgevangen werd, maar er gemakshalve niet gereageerd is. Dit past mooi in het afschrikbeleid: een signaal om migranten af te raden dit risico te nemen. Maar mensen blijven migreren, zeker als ze zich in moeilijke situaties bevinden en niets te verliezen hebben. Door de operaties van Frontex verplaatsen de migratieroutes, meestal naar wegen die nog risicovoller zijn.

Alle zeilen bij

In de zomer van 2011 bleek dat de lijst van bootdrenkelingen (naast verdrinking ook stierfte door uitdroging, verdrukking en ziekte) steeds langer werd. Er zijn in 2011 meer dan 2000 doden geteld in de Middellandse Zee. Op initiatief van het Euro-Afrikaanse netwerk Migreurop hebben verschillende antiracisme organisaties en organisaties uit Europa en Noord-Afrika die strijden voor vrijheid van migratie, besloten dat de campagne tegen Frontex een tandje opgevoerd moet worden. Onder de noemer Boats4People wordt een interventie-campagne voorbereid die in juli 2012 voor drie weken de Middellandse Zee op zal gaan. De vloot zal van Rome, via Sicilië, Malta en Lampedusa verschillende havens in Tunesië aandoen. In de havens worden lokale organisaties en sympathisanten gevraagd aansluitend hun eigen evenementen te organiseren. In dezelfde periode vindt in Tunesië het Maghreb Sociaal Forum (FSM: Forum Social Maghrebin) plaats.

FOTO: CONNI GUNSSER

Manifestatie familieleden van verdwenen migranten in Tunis, op 18 december 2011.

Boats4People: Solidariteit met Harragas

Doel van deze campagne is het drama dat plaats vindt op zee aan het licht brengen. De waarnemers zullen hun recht opeisen de slotgracht rond Fort Europa te betreden en dwingen de mogelijkheid voor burgers af om controle te kunnen uitoefenen op de activiteiten van Frontex en bondgenoten. Media, politiek, medewerkers van Frontex en grensbewaking zullen geconfronteerd worden met de gevolgen van dit beleid. Belangrijk is dat met deze campagne de solidariteit en samenwerking tussen Europese en Afrikaanse activisten versterkt worden. Ook wordt gewerkt aan het verzamelen van verklaringen van overlevenden en het indienen van aanklachten. En er wordt solidariteit betuigd aan de matrozen en de inwoners van de Middellandse Zee die wel hulp bieden aan de Harragas en die vaak gecriminaliseerd en in sommige gevallen zelfs vervolgd worden voor mensensmokkel.

Na de geplande drie weken op de Middellandse Zee houdt het niet op. De campagne ambieert een Mediterraans netwerk dat de zee tussen de Noord-Afrikaanse kust en de Zuid-Europese eilanden zal blijven monitoren. De campagne dient tevens als input voor verdere acties en een grote betrokkenheid onder een diverse groep mensen. Door, voor en met migranten. Waarbij de twee kanten van de Middellandse Zee verenigd worden in een gemeenschappelijke strijd voor het recht op vrije migratie.

***Harragas* is een Arabisch begrip: Zij die verbranden (hun identiteitspapieren op het moment dat ze opgepakt worden), of ook wel; zij die de grenzen verbranden. Bootmigranten uit Noord-Afrika die vastberaden Europa proberen te bereiken en grote risico's nemen in de hoop op vrijheid en een beter leven.**

Vloot op het IJ

In Nederland is sinds een paar maanden een groep actief als steuncomité voor Boats4People. 18 december, internationale actiedag voor migratie, was er een eerste actie en een benefiet. In de ochtend hield een vloot van zeven boten met daarop drie versterkte bands en een fanfare, een solidariteitsconcert bij de bajesboten in Zaandam. Deze boten zijn een ander wreed onderdeel van de anti-migratie doctrine. Hier zitten migranten willekeurig opgesloten, onduidelijk of en wanneer ze vrijgelaten worden. Niet alle boten kwamen door de versperring van de waterpolitie, maar een aantal kleine bootjes lukte het wel. Zij hebben een half uur langs de bajesboten kunnen varen. De mensen binnen konden het muzikaal protest goed zien en horen en reageerden enthousiast.

In de middag en avond vond er aan het Amsterdamse IJ een benefiet plaats met een vol programma aan bands, sprekers, foto's en films. Opmerkelijk en verblijdend was de hoeveelheid mensen die met groot enthousiasme aan deze actie en het benefiet mee wilde werken en ook in de toekomst betrokken willen blijven.

Over de grenzen

In Duitsland, Frankrijk, België en Tunesië vonden op 18 december ook activiteiten plaats in het kader van Boats4People.

In Tunesië kwamen bijna 200 families van 'disparus' (vermiste Harragas) bijeen en hielden samen met sympathisanten een sit-in op het *Place des Droits de l'Homme* in Tunis. Ze hielden foto's op van hun vermiste broers, zusters, zonen en dochters en eisten opheldering over hun lot. Soms is bekend dat de deze Harragas wel aangekomen zijn, bijvoorbeeld door beelden op tv of via foto's, maar de familieleden hebben nooit meer wat vernomen. Ze eisen dat de Tunesische regering de druk opvoert bij de Italiaanse overheid om de documenten van gearresteerde Harragas openbaar te maken en onderzoek in te stellen naar vermiste personen.

Kom ook in actie

Boats4People wordt op dit moment ondersteund door organisaties uit Tunesië, Marokko, Duitsland, Italië, Frankrijk, België en Nederland. In deze fase kan de campagne geholpen worden door aandacht te creëren voor het project en fondsen te werven. Er is een flink budget nodig om boten te kunnen laten varen. Daarnaast kan het werven van publieke figuren die mee zouden willen varen en aandacht kunnen genereren, behulpzaam zijn. Ben je enthousiast om een bijdrage te leveren aan deze campagne, laat wat van je horen: info@allincluded.nl. Donaties zijn welkom via 4864527 t.n.v. All Included Amsterdam o.v.v. boats4people.

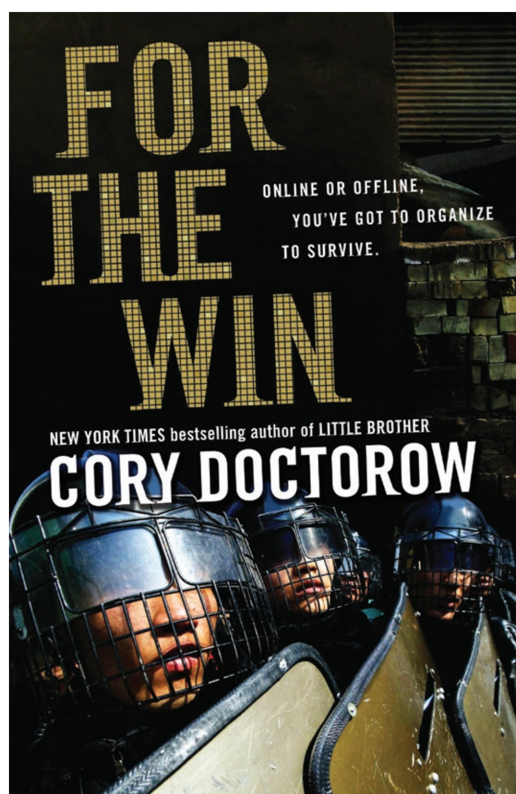
Meer lezen over dit onderwerp:

- allincluded.nl
- migreurop.org
- boats4people.org
- facebook.com/Boats4PeopleNL
- afrique-europe-interact.net
- frontexplode.eu
- w2eu.info
- noborder.org
- globalmigrantsaction.org
- bordermonitoring.eu
- fsmaghreb.org/
- gettingthevoiceout.wordpress.com
- doorbraak.eu/?p=7875

Doctorow / Gang of Four

FOR THE WIN: leren winnen van het systeem

CONTENT: tevreden (met) inhoud

For The Win is het tweede boek in het genre 'SF voor jongeren' (young adult science fiction novel) van Cory Doctorow.

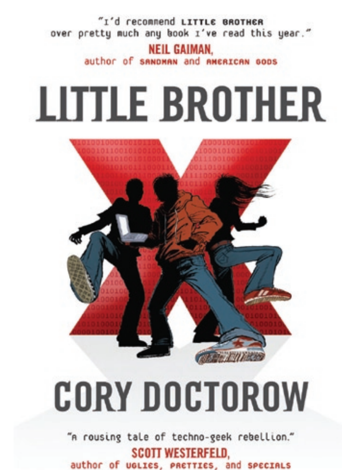
Het eerste boek van Cory Doctorow dat ik las was zijn beroemde *Little Brother*. Ik vlooide door de afdeling science fiction in een Engelse boekwinkel op zoek naar wat makkelijk verteerbare literatuur om een weekend te verpozen, toen ik op het omslag van zijn boek stuitte. Ik had net George Orwell's *1984* opnieuw gelezen en pakte het daarom op, ook al had het een nogal lelijke voorkant, die een soort Banksy-achtige hipheid probeerde te communiceren. Ik las de beschrijving op de achterkant dan ook vooral om te zien wat voor bagger het zou zijn. Tot mijn grote verbazing vond ik daar echter een positieve recensie door Bruce Schneier. Voor wie hem niet kent: Schneier behoort tot een groep veiligheidsexperts met internationale erkenning, wiens tekstboeken nu tot de standaardliteratuur behoren voor studenten in cryptologie. Toen ik het boek opensloeg zag ik dat hij ook een nawoord had geschreven, hetgeen mij over de streep haalde om het erop te wagen.

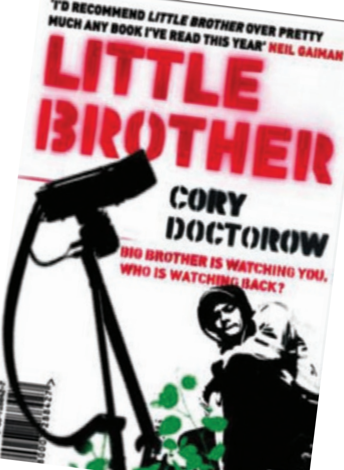
Inderdaad werd ik positief verrast. Het verhaal is niet erg bijzonder; een groep pubers raakt verzeild in een incident met mensen van *Homeland Security* van de VS, die hen ervan beschuldigen banden met terroristen te hebben, waarna ze een verhoorbehandeling krijgen in de Rumsfeld stijl. Nadat de onschuldige helden van het verhaal vrijgelaten worden, zweren ze WRAAK en de rest van het boek gaat over hoe ze daar in slagen. Wat 'Little Brother' zo bijzonder maakt is dat het niet alleen goedgeschreven verpoosliteratuur is maar dat men ook, terwijl men leest hoe de helden het systeem bestrijden, veel leert over internet en bewakingstechnieken. Dat geschiedt niet op een gemaakte manier. Want als een boek gaat over hoe wraak te nemen op mensen van Homeland Security, die zich tot taak gesteld hebben 'om jou goed in de gaten te houden,' dan moet je wel weten hoe de dingen daar in zijn werk gaan. De reden dat het hier goed gedaan is en niet ontaardt in Dan Brown-

> *Online or offline, you've got to organize to survive.*

achtige pulp, is dat de auteur weet waarover hij het heeft. Cory Doctorow werkte vier jaar lang als de Europese coördinator van de *Electronic Frontier Foundation* en werd aan de *University of Southern California Center on Public Diplomacy* aangesteld met de Canadian *Fulbright Chair for Public Diplomacy*. Doctorow schreef *Little Brother* in 2008.

For The Win werd in mei 2010 uitgebracht. Deze keer gaat het over de wereld van online games.

Online internetspellen spelen is big business en een economische sector die massaal groeit. Bijvoorbeeld had *Blizzard Entertainment* in oktober afgelopen jaar meer dan twaalf miljoen abonnees voor zijn online spel *World of Warcraft*. Toen drie maanden later de uitbreiding *World of Warcraft Cataclysm* uitgebracht werd, werden al in de eerste 24 uur meer dan 3.3 miljoen exemplaren verkocht. Zulke massale 'multiplayer online role-playing games' (MPORPG) hebben reeds hun eigen schaduweconomie gecreëerd. Zeldzame virtuele spel-elementen verwisselen regelmatig voor tientallen of honderden dollars van eigenaar en ook spelkarakters zijn regelmatig op eBay geveild voor prijzen van honderden dollars of meer. De hoeveelheden echt geld die betaald worden voor virtueel eigendom, kunnen aanzienlijk zijn. In het spel Project Entropia werd in 2004 bijvoorbeeld een virtueel eiland verkocht voor $26.000 en een jaar later ging een virtueel ruimtestation voor $100.000 van de hand. Rond diezelfde tijd kwamen de eerste meldingen over het bestaan van *Game Sweatshops* in Azië.

Het fictieve verhaal van *For The Win* speelt in deze wereld van mensen die in hun levensonderhoud voorzien met spelen en oplichting van zulke online videospellen. Ook in de virtuele toekomst moet je je organiseren om te overleven, en dat is waar dit boek over gaat.

Het boek speelt eigenlijk niet zozeer in cyberspace, maar vooral in de echte werelden waarin de verschillende helden leven (India, China en de VS) en waar ze echte problemen tegenkomen, onder andere met maffia-achtige zakenmannen, met geweld en zelfs moord. Terwijl het onmogelijk lijkt om het gevecht in hun eentje te winnen, lijkt samenwerking en het slim gebruik maken van het systeem wel een kans te bieden.

En zo verenigen ze hun krachten en zoeken naar manieren om het systeem te slim af te zien. En ja, uiteindelijk slagen ze erin het systeem met diens eigen wapens te verslaan.

Het valt niet mee om een leesbare pil te schrijven over onderwerpen als uitbuiting in de Derde Wereld zonder in clichés te vervallen, maar Doctorow slaagt daar goed in. Hij veronachtzaamt ook niet het risico dat iemand kan lopen die besluit om verzet te bieden en terug te vechten. Tegelijkertijd is voortdurend duidelijk dat dit boek niet pretendeert om literatuur te zijn.

Net als bij *Little Brother* ligt het genoegen van het lezen van dit boek niet alleen in het vermaak dat een goede crime novel biedt. Het komt ook voort uit het feit dat men en passant ook een hoop leert over de technische kant van de economie, die uiteindelijk leidde tot de huidige financiële crisis (bedenk dat het boek in mei 2010 uitkwam). Om dat effect te bereiken, laat Doctorow onze helden dezelfde middelen gebruiken die ons financiële systeem ten grond richtte: speculatie, hedging, handelen in futures en andere derivaten, graaizucht en een groot piramidespel dat in combinatie met een briljante internetkraak de ander partij op z'n knieën dwingt.

Doctorow's boeken zijn te koop in de boekwinkel en op internet, maar kunnen ook gratis van zijn website gedownload worden: http://craphound.com
In de online-versie van dit artikel (op www.klass-krant.nl) zijn noten terug te vinden

★ NORBERT MAI

> *If there's a revolution don't know who to phone.*

Doorgaans is het geen pretje om fameuze bands van weleer weer bijeen te zien komen. Het lijdt meestal tot een herhaling van zetten, maar dan door een grijzer en dikker gezelschap dan in de hoogtijdagen. De ***Gang of Four*** vormt een indrukwekkende uitzondering. Wat Crass deed met anarchisme, deed Gang of Four op precies hetzelfde moment met marxisme: het klutste er een flink deel van door de muziek, en voerde die prak smakelijk op aan een dansende menigte. Tussen 1977 en 1984 werden vier spraakmakende platen gemaakt en vooral veel zinderende optredens, soms bij antifascistische acties en benefieten. Inhoudelijk droop de politiek er niet af bij de groep, maar zat de muziek wel vol abstracte verwijzingen naar uitbuiting en vooral de commercialisering van alles, inclusief de liefde. Na een korte opleving in de jaren '90, met twee nieuwe platen die niet al teveel opvielen, kwam er in 2006 opeens nieuw leven in de groep.

Eerst werd *Return the Gift* uitgebracht, een dubbel-cd waarvan een schijf covers van hun nummers door andere muzikanten bevatte. De andere schijf betrof een remix van hun eigen oude nummers. De verrassing was daarbij dat de behandeling de oude nummers veel beter hadden gemaakt. Ze werden opgengewerkt en kregen er een dimensie bij, terwijl de oude versies vaak bleven steken in een grimmige muur van geluid.

Begin 2011 kwam de plaat ***Content*** ('inhoud', of 'tevreden'?) uit, dat op de lijn van de remix voortbouwt. De muziek heeft nog de stuwende grimmige ritmes van weleer, maar zit vol met bijvangst en uitstapjes die in de jaren van de new wave verboden waren. De teksten blijven een mysterieuze mix van persoonlijk en politiek bieden. Vervreemding is en blijft hun thema. *We got narcoticised. We're lost in nursery rhymes. We made a thing of us. No show, no loss, go slow, we're all bust.*

"Iets met een vleugje paradijs"

In november 2011 verscheen op vinyl van het nieuwe **Zoikle** de single **Illusies 1 & 2** op het nieuwe label Tractor Notown, waarbij de eerste illusie tegelijk als het ware de soundtrack vormt van de korte experimentele film *De Eeuwige Optie* (eveneens uit 2011) van Marit Shalem/SpOp uit Rotterdam. Zoikle bestaat o.a. uit Lukas Simonis (Coolhaven, ex-Dull Schicksal) op gitaar en G.W. Sok (ex-The Ex) op stemband, zowaar Nederlandstalig ditmaal. Verder met cello en drums... twee catchy eigenzinnige nummers op blauw vinyl.

Verkrijgbaar voor 6 euro via mailorder@theex.nl
Zoikle speelt op 16 februari in Hedah, Maastricht en op 10 maart in Roodkapje, Rotterdam.

Pinkster Landdagen

De Pinksterlanddagen (PL) is het jaarlijks anarchistische festival dat traditiegetrouw in het Friese dorp Appelscha plaatsvindt. De voorbereidingen voor de editie 2012 zijn van start gegaan en enige contouren van de PL 2012 zijn alweer zichtbaar.
Dit jaar vinden de Pinksterlanddagen van vrijdag 25 mei tot maandag 28 mei plaats, natuurlijk weer op het kampeerterrein 'tot Vrijheidsbezinning' in Appelscha.
www.pinksterlanddagen.nl

Zadenbeurs
Reclaim the Seeds!

10-11 maart – Plantage Doklaan 8, Amsterdam

Voordat komend jaar alle zaden en planten weer de grond in kunnen vindt in het weekend van 10 en 11 maart 2012 in Amsterdam de zadenbeurs 'Reclaim the Seeds' plaats. Het wordt een evenement waar tuinders, mensen met een volkstuin en collectieven zaden kunnen ruilen, weggeven en verkopen. Hiermee willen we bereiken dat de diversiteit aan groente en andere voedselgewassen behouden blijft en dat de zaden uit handen blijven van grote agro-bedrijven. Er staan ook workshops, presentaties, debat, een informatiemarkt en een manifestatie op het programma. Het is dus nadrukkelijk ook een weekend voor mensen zonder tuin die wel geïnteresseerd zijn in het onderwerp.

Zaterdag 10 maart: *Think global*
Bij de zadenmarkt op zaterdag is er naast kraampjes met zaden uit Nederland ook een aantal collectieven uit het buitenland die zijn gespecialiseerd in het in stand houden en verspreiden van een grote diversiteit aan fruit- en groentegewassen. Met verder een infomarkt, workshops, films, debat, eten, muziek.

Zondag 11 maart: *Act local*
Op zondag is er meer aandacht voor initiatieven om meer lokaal en regionaal voedsel in de stad te krijgen. Met presentaties van lokale voedselinitiatieven en uitwisselingen van ervaringen, praktische workshops, films en een actie.
Centraal in het plenaire debat tijdens het weekend staat het begrip zaadgoedsoevereiniteit – nu en in de toekomst.

Voor een plekje op de zadenmarkt, een infostand, een bijdrage aan het programma, aanmelden of andere vragen, kun je contact opnemen via reclaimtheseeds@aseed.net. Maar je kunt ook gewoon langskomen op 10 en 11 maart! De zadenmarkt op zaterdag begint om 11 uur.
Meer informatie zal verschijnen op www.reclaimtheseeds.nl

Organisaties

ANARCHISTISCHE GROEP AMSTERDAM (AGA)
Elke zaterdag Anarchistische Bibliotheek van 14.00 tot 18.00u. 1e Schinkelstraat 14-16 A'dam
• agamsterdam.wordpress.com
VRIJE BOND
• www.vrijebonc.nl
OMSLAG
Werkplaats voor duurzame ontwikkeling. Hoogstraat 301a in Eindhoven. (Bezoeken: bel dan eerst 040-2910295)
• www.omslag.nl
GRENZELOOS
• www. grenzeloos.org
DOORBRAAK
• www.doorbraak.eu
KRITISCHE STUDENTEN
• www.kritischestudenten.nl
BIJSTANDSBOND
• www.bijstandsbond.org

Websites

• www.devrije.nl
• www.indymedia.nl
• www.konfrontatie.nl
• www.globalinfo.nl
• www.stelling.nl/kleintje
(= kleintje muurkrant)
• www.aktieagenda.nl
• ourmediaindymedia.blogspot.com
• www.economischegroei.net

Boekwinkels en infocentra

(Op deze plekken kun je de krant vinden om zelf te verspreiden)

DE ROOIE RAT
Oudegracht 65, Utrecht
• www.rooierat.nl
HET FORT VAN SJAKOO
Jodenbreestraat 24
Amsterdam
• www.sjakoo.nl
ROSA
Folkingedwarsstraat 16A
Groningen
• www.bookshoprosa.org

Plekken voor vertier en revolutie

JOE'S GARAGE
Pretoriusstraat 43, Amsterdam
• www.joesgarage.nl
RESTAURANT DE HAGEDIS
Waldeck Pyrmontskade 116, Den Haag
• www.restauranthagedis.nl
EETCAFÉ WATER & BROOD EN PIRATENBAR
Hellingweg 127, Den Haag
070-3997455
HUIZE SPOORLOOS
Wilhelminastraat 33, Emmen
• www.huizespoorloos.org
OUDE RKZ
Emmastraat 15, Groningen
• www.orkz.net
HET BLIJVERTJE
3e Oosterparkstraat 44-88, A'dam
• www.slimblijven.nl/
OCCII EN MKZ
Amstelveenseweg 134, Amsterdam
(MKZ om de hoek)
• www.occii.org
ACU, Voorstraat 71, Utrecht
• www. acu.nl
KNOFLOOK
Havendijk 1, Den Bosch
• www. verenigingontspoord.org
GROTE BROEK, Nijmegen
• www.grotebroek.nl
DE MALLEMOERE
Oude Velperweg 36 , Arnhem
• www.typewriterdistro.nl
ASSEZ
Sparrestraat 1a, 9000 Gent (B)
• www.anarchie.be/AC

Agenda

do. 2 februari
Amsterdam, D4 – Basisinkomen, de Film • www.d4net.nl

zo. 5 februari
Meppel – filmfestival
• www.meppel.wereldwinkels.nl

vr. 10 februari
Amersfoort, de Expeditie – film *Novecento* van Bertolucci
•www.antenna.nl/expeditie

za. 17 maart
Amsterdam, de Nieuwe Liefde – conferentie GroenLinks over de Arabische Lente
• www.linkerwang.nl

vr. 23 maart
Amsterdam, de Rode Hoed – conferentie Platform DSE over crisis en regulering financiele sector

di. 1 mei
Overal: 1 mei-viering Dag van de Arbeid

za. 12 mei
Manifestatie Arme Kant van Nederland
•www.armekant-eva.nl

vr. 25 - ma. 28 mei
Appelscha – Pinksterlanddagen

En ergens daarna (en met jullie steun): een nieuwe *Klasse!*

Zie ook internationale actiedagen pag. 5

Net verschenen

Plan voor een Duurzame en Solidaire Economie

Brochure, 10 euro
www.economischegroei net/?p=3326

Klasse! wil je geld...

Help, ons geld is nu weer enorm op. Hopelijk wil je helpen nieuwe uitgaves mogelijk te maken (het drukken kost zo'n 1000 euro per keer). Wordt daarom donateur, organiseer een benefiet of stort gewoon een enorm mooi bedrag op rekeningnummer 9554857 t.n.v. 'Het Lab' in Amsterdam.
klasse@globalinfo.nl

Oude nummers van ***Klasse!*** zijn als PDFs te vinden op de website www.klasse-krant.nl

LAY-OUT KLASSE! 14: JOS (MAIL@DRUXAT.NL)